

uddannelsen i forsvaret måske skal udbygges, og det kan også godt være meget dyrt.

Så når hr. Estrup siger, at kommer der besparelsesforslag i Forsvarskommissionens konklusion, så vil hr. Estrup med glæde følge dem, så går jeg ud fra, at der også deri ligger, at hvis der i Forsvarskommissionen kommer konklusioner, der koster penge, så vil hr. Estrup lige så glædeligt stemme for de øgede udgifter.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Frank Aaen spørger til dette med at rejse debatten. Ja, nu er forligskredse jo ikke et sted, hvor man snakker ud af døren, men jeg tror, man må sige, at debatten har været rejst indtil flere gange, og at det, der kom ud af det seneste forsvarsforlig, var det bedst mulige, nemlig en forsvarskommission. Det var jo faktisk en del af det sidste forlig, og derfor kunne vi ikke komme så meget længere. Forsvarskommissionen har siddet snart to år. Det er jo et af problemerne ved den diskussion, vi har i dag.

Til hr. Villy Søvnald: Jeg er da heller ikke dybdepsykolog, og derfor ved jeg heller ikke, hvad der rører sig i hr. Villy Søvnald. Hvis det, det drejer sig om, er en opfordring til, at SF kommer på banen og blander sig i finanslovforhandlingerne, er den hermed givet. Det ser jeg meget gerne. Det, jeg sagde til hr. Thor Pedersen, var ikke ment som en eksklusion af SF eller endog Enhedslisten eller for den sags skyld af andre, og i hvert fald ikke af dem, der var med til at lave pinsepakken. Jeg ser meget gerne, at SF blander sig. Det kræver blot, at man viser en eller anden form for konstruktiv vilje, og den efterlyser jeg hermed.

Endelig til hr. Peter Duetoft. Hr. Peter Duetoft ved jo godt, at når der står »forventninger« i regeringsgrundlaget, som jeg henviste til, så har man heller ikke lagt sig fast, for så står der noget om, hvad man egentlig tror. Men verden har jo ændret sig, og den har altså også ændret sig i den forstand, at den militære indsats ikke er det eneste, der dur i relation til internationale konflikter.

Lige så vel som jeg afventer Forsvarskommissionens beretning, både hvad angår besparelser og udgiftsstørrelsen, så håber jeg på, at hr. Peter Duetoft også erkender, at vi til stadighed bør overveje, om nogle af pengene ikke kunne bruges bedre ved at flytte dem fra den militære til den civile internationale indsats.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Vi er jo ved en grundlæggende uenighed mellem Det Radikale Venstre og CD, det ved vi, og jeg er lidt fascineret af hr. Estrups gentagne forsøg på at forklare, at ulandsbistand eller civile medarbejdere kan erstatte soldater.

Jeg vil godt spørge hr. Estrup, om det ikke er korrekt, at det var nødvendigt med rigtige soldater i Bosnien for at få gjort nogle ting; at man i Kosovo er i gang med at snakke om, at det er nødvendigt med rigtige soldater for at gøre nogle ting; at folkemordene i Centralafrika kunne være forhindret, hvis man havde haft soldater og gjort de rigtige ting; at Vesten i alle internationale fora har stået som nr. 1 til at tale om, at nu skal man stoppe etniske udrensninger, nu skal man det ene, og nu skal man det andet. Hvis man skal det, er man også nødt til at have rigtige soldater.

Jeg er enig i, at ulandsbistand kan forebygge. Jeg er enig i, at en civil indsats kan forebygge. Men når verden går af lave, er det altså rigtige soldater, der skal til. Og der er det, at man ikke på én gang kan tale om besparelser i et land og samtidig ville prale af at ville være et af de lande, der går i spidsen i den internationale indsats, der tidligere har været alt, alt for svag.

Hvis hr. Estrup mener noget med det med den internationale indsats, så skal der rigtige soldater til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu kommer der altid en bedre diskussion ud af det, når man ikke lytter til, hvad der bliver sagt. Jeg sagde udtrykkelig, at dette ikke var et enten-eller, men et både-og. Det, som det drejer sig om, er at erkende, at den militære indsats har sine grænser, og de af os, der har været i Bosnien, ved udmærket, at de er snævre.

Når det civile samfund skal til at løftes og genskabes efter en militær konflikt, så hjælper det ikke meget, at man har 60.000 soldater stående i landet. Det kommer der ikke flygtninge tilbage af. Det kommer der ikke retfærdighed, domstole, demokrati af. Det kræver en gradvis overgang til et civilt samfund ved hjælp af udenlandske indsatser. Og det er ikke kun et spørgsmål om ulandsbistand; det er et spørgsmål om en hel række andre indsatser, herunder f.eks. en politiindsats. Men som hr. Duetoft ved, så er det jo ikke udpræget politiindsatsen, vi diskuterer i Forsvarskommissionen.